

Bulletin 3/06

Ter informatie van revolutionaire, marxistisch-leninistische krachten van alle landen

Uittreksels en samenvattingen uit de publicaties van "Gegen die Strömung" - Orgaan voor de opbouw van de revolutionaire communistische partij von Duitsland: Juli- September 2006

Verschijnt per kwartaal in het Turks, Frans, Engels, Spaans, Italiaans, NEDERLANDS en Russisch

Het pamflet van juli/augustus 2006 heeft het volgende tot thema:

Actuele aspecten van Lenins publicatie «Materialisme en empiriocriticisme», tegen de filosofie van de leugenaas «Er bestaat geen waarheid»

Weten in plaats van geloven

«In 1909 verscheen een der moeilijkst te bestuderen publicaties van Lenin: 'Materialisme en empiriocriticisme'. Naast de woordenwisselingen over de specifieke vakkennis met Duitse en Russische filosofen, die nu bijna niemand mee kent, en de zogenaamde «religieuze Marxisten» in de rijen van de Bolsjewieken zelf, was dez publicatie in de kern en onder de voorwaarden van de tsaristische dictatuur vooral een aanklacht tegen het opkomende opportunisme en revisionisme.

De burgerlijke ideologen, -van beroep wetenschappers, hadden zich aan het werk gezet, om de werkelijke wetenschap, he wetenschappelijk communisme, te bestrijden. Dat bleef niet zonder uitwerking. De beslissend truc was - daarbij terugrijpend op de Duits-Pruisische filosoof Kant - onder de vlag «kritisch te zijn» - wetenschap en wetenschappelijke waarheid over het algemeen, objectieve waarheid, objectieve wetmatigheden en daarmee ook planmatige politieke strijd te loochenen.»

Eerst houdt het pamflet zich bezig met drie reactionaire speculaties, waartegen Lenin in zijn publicatie strijdt en die ook nu nog actueel zijn:

Eerste reactionaire speculatie: De waarheid bestrijden, omdat «niet alles bewezen is»

«....concreet grijpt deze strategie, als b.v. het ontbreken van juiste getallen over het vermoorden van Joden i Auschwitz-Birkenau gebruikt wordt, of om reeds nagespeurde getallen te bestrijden of de massamoord zelf.»

Tweede reactionaire speculatie: De waarheid vooral bestrijden wat we «niet zelf beleefd hebben»

«Daarachter staat de conceptie, dat er zogenaamd geen generaties overbruggende op de geschiedenis gevestigde waarheid, onafhankelijk van de ervaring van elke mens apart zou zijn. Dit primitieve empirisme en pragmatisme heeft een verbazingwekkende werking ver boven ons voorbeeld van de loochening der volkerenmoorden in de nazitijd uit.»

Derde reactionaire speculatie: De waarheid bestrijden, omdat men «de wetenschap toch niet kan vertrouwen»

Wetenschappelijke strijd over de kennisstand wordt benut om wetenschappelijke kennis in z'n totaliteit in twijfel te trekken.

«Onder verwijzing naar een hele beroepsgroep van hoog betaalde professoren en hun toenemende omkoopbaarheid worden niet deze personen concreet en bewijskrachtig aan de kaak gesteld, maar wetenschappelijke ... kennis in het algemeen.»

Dit gaat vaak tezamen met een wetenschappelijke gelovigheid als het om anti-communistische «resultaten» gaat.

«Inderdaad gaat het om een fundamentele vraag in alle theoretische, politieke en ook organisatorische thema's: Weten of geloven.»

Waarom heeft Lenin dit boek geschreven?

Na de nederlaag der revolutie in 1905 in Rusland waren er tendensen van resignatie en van verval binnen de revolutionaire beweging.

«Het werd mode om over het te kort schieten van het Marxisme te praten ... daarbij werd geprobeerd, de tendens tot verraad aan de principes van de revolutie, de tendens tot kleineren en capitulatie, ook

op filosofisch-wereldaanschouwend gebied te staven. «

Lenin stelt dit in zijn publicatie aan de kaak:

«Een steeds geraffineerdere vervalsing van het Marxisme, altijd geraffineerdere pogingen, om antimaterialistische leerstellingen als Marxisme uit te geven - dat kentekent het moderne revisionisme zo wel in de politieke economie als ook in de vragen der tactiek en de filosofie in het algemeen, in de kennistheorie evenals in de sociologie.»

(Lenin, «Materialisme en Empiriocriticisme», 1908 Werke Band 14, blz. 334)

Het pamflet zet de verdienste van Lenin uiteen, namelijk

«...door de omvattende verdediging van het dialectisch materialisme om de bolsjewistische partij van een vast en onverschuurbaar theoretisch grondbeginsel te voorzien en met zijn werk «materialisme en empiriocriticisme» de steeds geraffineerdere vervalsingen van het Marxisme te breken ... tevens heeft Lenin daarmee als enige van de toenmalige Marxisten het moeilijke werk aangepakt, om de belangrijkste resultaten van de wetenschap in de tijd sinds Engels op filosofisch gebied te generaliseren.»

■ **Enige basisgedachten van Lenin's werk «Materialisme en Empiriocriticisme»**

In het verdere verloop worden in het pamflet nu 6 hoofdstukken van de inhoud van het werk van Lenin voorgesteld. Hier kunnen slechts telkens enige centrale punten genoemd worden:

① **Lenin's strijd voor de verdediging van het materialisme:**

De betekenis van de existentie van de objectieve waarheid, die kan worden gekend.

② **De dialectiek van absolute en relatieve waarheid:**

Een kernpunt van Lenin's twee-fronten-strijd voor een principieel vaste lijn

③ **De rol van de praktijk als criterium van de objectieve waarheid en de centrale betekenis der principes**

④ **De wetenschappelijke kennis van de objectieve wetmatigheid als grondbeginsel van revolutionaire politiek**

⑤ **Het reactionaire karakter van de stelling**

van de «identiteit van maatschappelijk zijn en maatschappelijk bewustzijn»

⑥ **Een niet te vergeten taak die opgelost moet worden, in de omvattende strijd tegen de burgerlijke ideologie:**

Burgerlijk-revisionistisch materiaal evalueren, de reactionaire lijn daarvan verwerpen, de eigen lijn opstellen

Aan het einde van het pamflet worden nogmaals drie punten naar voren gebracht:

■ *Materialisme en empiriocriticisme staan centraal voor de juiste houding tot de principes van het wetenschappelijk communisme evenals tot het wetenschappelijke werk. Dit werk moet ons voorbeeld zijn, de burgerlijke ideologie niet te onderschatten, deze werkelijk op alles, zelfs op filosofisch gebied te bestrijden, de theoretische principes van het wetenschappelijk communisme omvattend te verdedigen.*

■ *Dit boek toont aan, dat de klassenstrijd op het gebied van de theorie, de strijd op het filosofisch front alleen werkelijk begrepen en in zijn betekenis gerangschikt kan worden, als het in samenhang met de ideologische strijd in het algemeen, de taken van de revolutie en in verband met de werkelijke klassenstrijd van het proletariaat wordt gezien. Alleen dan is het ook mogelijk, uit deze strijd werkelijk leer te trekken voor de vragen van de revolutie en de debatten niet in leeg begripsgeharrewar te laten uitmonden. De studie van Lenin's werk toont daarbij juist ook, welke betekenis de revisie van het Marxisme op het gebied van de filosofie voor de revisie op het gebied van de politiek had en heeft: ze dient tenslotte alleen de revisie van de theorie der proletarische revolutie en de sabotage.*

■ *Het werk van Lenin maakt in het bijzonder ook duidelijk, waarom de principes van het wetenschappelijk communisme en niet zo maar een «concrete analyse» van de huidige voorwaarden of zelfs alleen de eigen ervaringen uitgangspunt van de politieke lijn moeten zijn, en waarom de strijd om de juiste lijn en politiek op het grondbeginsel van de principes van het wetenschappelijk communisme gevoerd moeten worden. De ideologische en theoretische strijd om de doorzetting en verankering van de principes is ook eens een keer voorbij, maar blijft voorwerp van de interne partijstrijd,*

Advertentie:

Buchladen Georgi Dimitroff

Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt

Geopend: Zaterdag 10 - 13

zolang de strijd tussen Marxisme en revisionisme er is, d.w.z. tot de volkomen vernietiging van de burgerlijke ideologie in het communisme.»

Het pamflet eindigt met een oorlogsverklaring aan het moderne revisionisme:

«De centrale vooral dominerende werkelijk beslissende taak in de ideologische strijd is naar onze mening nu, het misachten en de revisionistische vervalsing van de in zich gesloten theorie van het

wetenschappelijk communisme te bestrijden, de principeloosheid te geselen, dus vooral het moderne revisionisme in al zijn schakeringen de onverbiddelijke strijd aan te zeggen en consequent verder te voeren. «

Het pamflet bevat als bijlage een uittreksel van 32 bladzijden uit het theoretische orgaan «Rot Front» Nr.4 «Fundamentele taken der theoretische arbeid», het bevat 6 A 3 bladzijden.

Het pamflet van september/oktober heeft tot thema:

Van ondersteuning van pro-imperialistische reactionaire bewapende militie tot directe militaire interventie

Het Duitse imperialisme stuurt zijn soldaten op koloniale manier naar de Kongo

«In juli 2006 stuurde het Duitse imperialisme in totaal 780 soldaten naar Afrika in het kader van een 2000 man tellend EUFOR-contingent onder leiding van het Duitse imperialisme onder het voorwendsel in Kongo de verkiezingen te beveiligen. Al van te voren werd een verlenging van het 'mandaat' aangekondigd. De volgende plaatsen van inzet van het op de militaire opmars bevindende Duitse imperialisme werden reeds omgezet: in Libanon, onder het voorwendsel van de bewaking van de wapensmokkel der Hisbollah, van wie de wapenen zoals bewezen uit Syrië en Iran komen, regimes met welke het Duitse imperialisme uitstekende betrekkingen heeft. Onder het voorwendsel van de bewaking van het vredesverdrag der burgeroorlogspartijen is daarna de Soedan in het vizier, waar een Duits consortium - o. a. Thyssen-Krupp - voor kort juist een mijardenzwaar infrastructuurproject met een van deze burgeroorlogspartijen, namelijk de in Zuid Soedan opererende SPLM militie, kon binnen halen. Waarom gaat het dus in het conflict met de Kongo? En wat zijn de belangen van de imperialistische grootmachten, vooral het Duitse imperialisme, in Kongo en meer als dat?»

Het Duitse imperialisme is het voor de eerste keer gelukt de militaire leiding van een EU-inzet over te nemen.

«De leider van de totale inzet Generaal Viereek (van het bondsleger) dreigde de Kongolese bevolking al vooraf: Als de intimidatie niet voldoende is, kunnen we ook geweld gebruiken en als het nodig is ook dodelijk geweld»

■ **Leerstuk Kongo: Het imperialistische «verdeel en heers»**

In het verdere verloop worden demagogische manoeuvres ter rechtvaardiging van de militaire interventie van het Duitse imperialisme beschreven. Daartoe behoort ook humanistische mooi-praterij zoals

«het verhinderen van menselijke tragedies, het verwijzen naar kindersoldaten, dreigende verjaging of bloedbaden...»

De humanistische motieven zijn niets anders dan huichelarij, dat toont de meedogenloze uitzettingspraktijk van het Duitse imperialisme tegenover de vluchtelingen uit Kongo zonder op dreigende folter of dood te letten.

«het opvallendst aan het debat over de Kongo is echter, dat het Duitse imperialisme steeds duidelijker wordt, steeds minder scrupules heeft om te verkondigen, dat het hun om hun eigen imperialistische belangen gaat.»

Dat is ongehinderde toegang tot de rijke bodemschatten in Kongo. Er volgt een korte **terugblik: de ontwikkeling sinds de val van Mobaetoe**. Daarbij wordt kort op de burgeroorlog en zijn ontstaan ingegaan en de belangen van de imperialistische grootmachten daarbij.

Het Kongoconflict is vooral een plaatsvervangende oorlog van de imperialistische grootmachten.

«De heerschappij van het imperialisme betekent vanzelf ook de ophitsing van de volkeren, het aanwakkeren van plaatsvervangende oorlogen, ondersteuning en financiering van zulke bewapen-

de milities in het belang van de gegeven imperialistische grootmacht.»

■ **De werkelijke motieven van het Duitse imperialisme....**

- **Politieke destabilisering en verbroekeling** is het belang van het Duitse imperialisme, dat daarmee een directe confrontatie met de andere imperialistische grootmachten nu nog uit de weg gaat.
- Het veilig stellen van het **directe profijt** bij de «wederopbouw» van de Kongo is een doel van de militaire interventie van het Duitse imperialisme.
- Een verder doel is: eigen **soldaten en wapens** in een «ernstig geval» te **testen** in de strijd tegen de imperialistische rivalen.
- Het doel is: het **vermeerderen** van **invloed** en **uitbuitingsmogelijkheden**

■ **Als de volkeren zelf eerst spreken...**

«...worden ze het snel eens ... de weg daarheen is langdurig en geenszins rechthoekig en eenvoudig...»

In deze alinea van het pamflet worden ook de problemen aangesproken, die bij de beoordeling van de toestand in Kongo voor ons in Duitsland zijn ontstaan.

«Bij de discussies over de toestand in Kongo zijn voor ons vele vragen open gebleven, waarover wij graag door discussies met kameraden uit de Kongo meer duidelijkheid zouden kunnen krijgen, vooral de vraag van de volkeren en bevolkingsgroepen in de Kongo, de kracht van de arbeidersklasse en de ervaringen in de geschiedenis der antiimperialistische strijd.»

Het is in de eerste plaats een gebrek aan ons eigen werk, dat we bij dit actuele onderzoek bijna uitsluitend op burgerlijke bronnen aangewezen zijn.»

Toch wordt ondanks alle open vragen vastgesteld:

«...dat in de jaren 40 vooral in de mijnen en havensteden van de Kongo een proletariaat is ontstaan en dat door delen van dit proletariaat strijdbare en gedeeltelijk bewapende strijd tegen het imperialisme en de inheemse reactie werd gevoerd, zoals b. v. de bewapende strijd van de havenarbeiders in december 1945 in Matadi...»

Ook al weten we niet welke werkelijk antiimperialistische en revolutionaire krachten er momenteel in de Kongo zijn, is het toch duidelijk, dat de grote massa van de Kongolese bevolking vroeger

of later tegen de politieke, economische en militaire inmenging van de imperialistische grootmachten de strijd zal opnemen....»

Aan het einde van het pamflet worden de dringende taken voor de communistische krachten in Duitsland beschreven, zoals Lenin eiste:

«de intriges van «hun» imperialisten in de koloniën zonder erbarmen te ontmaskeren, iedere vrijheidsbeweging in de koloniën niet alleen met woorden, maar door daden te ondersteunen, het verdrijven van hun imperialisten uit deze koloniën te bevorderen, in de harten der arbeiders van hun land werkelijke broederlijke gevoelens voor de werkende bevolking in de koloniën en de onderdrukte naties te wekken en in het leger van hun land een systematische agitatie tegen elke mogelijke onderdrukking der koloniale volkeren in beweging te brengen.»

(Lenin, voorwaarden voor de opname in de communistische internationale, 1920, welke bd. 31, blz 196)

Het pamflet bevat 6 A3 bladzijden en bevat bovendien nog de volgende bijdragen:

- Bondspresident Köhlers propaganda voor Duits imperialistische ambities
- De in Kongo gestationeerde «luchtbrigade 26» van het bondsleger schaart zich in de traditie van de weermacht en de Waffen-SS
- De verscherping van de tegenspraken en het tegen elkaar opzetten van de volkeren en bevolkingsgroepen van de Kongo is vooral een product van de imperialistisch-kolonialistische grootmachtpolitiek
- Hoe de Duitse bourgeoisie en hun militairen onverbloemd verkondigen, welke belangen ze in Kongo vervolgen
- De Berlijnse «Kongoconferentie» 1884
- Patrice Loemoembas aanklacht tegen racistische koloniaal-imperialistische onderdrukking

Contact:

*E-Mail: info@gegendiestroemung.org

*www: <http://www.gegendiestroemung.org>

(*Niet de geheime diensten van alle landen onderschatten!)